

KLEURRIJKE BAZEN

Jessica Maas

De topsport van Sylwia Staniszewska

Uit Polen, Afghanistan of Iran. Eén ding hebben ze gemeen: ze zijn allemaal eigen baas in Brabant. Vandaag: Sylwia Staniszewska.

De ene keer zit ze op een conferentie over bestrijdingsmiddelen, de andere keer tussen de jaarcijfers bij een aandeelhoudersvergadering of wordt ze door de politie om hulp gevraagd.

Het werk van Sylwia Staniszewska (46) is allesbehalve saai te noemen. Al bijna tien jaar timmert ze als tolk/vertaler onder de naam 'Polish Tekst' aan de weg. Vloeiend in het Nederlands, Pools en Engels. „Maar drie talen”, lacht ze bescheiden. Haar Spaanse en Italiaanse collega's op conferenties spreken er vaak nog meer.

Ze houdt van haar vak. Het tolken op conferenties vindt ze mooi. De druk, de adrenaline, de concentratie. „Je kunt dan niet even aan de spreker vragen wat hij of zij nu precies bedoelde,

maar je zal wél wat moeten zeggen. Te veel eeh's en mmm's, daar worden de toehoorders ook niet vrolijk van.”

Ze glimlacht. Dat is topsport. Vroeger was ze kapot na een dagje conferentietolken. „Het is niet voor niets dat je altijd in duo's werkt. We wisselen elkaar dan om de twintig minuten af.”

Taal heeft haar altijd gelegen. Niet voor niets studeerde ze Engels aan de universiteit in Dansk. Het Nederlands volgde toen ze een Nederlandse vriend kreeg. „Ik was met een vriendin op weg naar Parijs. Op de heenreis zijn we ook drie dagen in Tilburg gebleven en daar heb ik mijn huidige partner ontmoet.”

Het was het begin van jaren heen en weer reizen. „Er waren toen nog geen goedkope vluchten of prijsvechters. Nee hoor, gewoon twintig uur met de bus.”

Opbouwen

De liefde bleef en na haar afstuderen vertrok Sylwia naar Tilburg. Het begin was lastig. „Ik moest alles opnieuw opbouwen. Vrienden, werk. Ik moest me als 'Oostblokmeisje' dubbel bewijzen.”

Ze vond al snel werk, administratieve functies. „Maar dat lag me toch niet. Ik wilde toch terug naar de taal.” Na vijf jaar begon ze voorzichtig met haar eigen bedrijf. En met succes. De klanten uit heel Nederland en soms ook daarbuiten weten haar te vinden. „Ik zou nu niet meer anders willen. Ik ben toch een ezelgänger en ik ben ook wel een beetje trots wat ik de afgelopen jaren heb opgebouwd.”

▲ Sylwia Staniszewska

FOTO MARIE-THÉRÈSE KIEPKELS / BEELD WERKT